Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor
Issue DOI: https://doi.org/10.63300/tirjts06012026
https://ngmtamil.in/

அகநானூற்றில் விலங்கினச் சூழலியலும் திணைசார் வாழ்வியலும்: ஓர் விரிவான ஆய்வுரை

பா. சூரிய பிரகாஷ்,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, என். ஜி. எம். கல்லூரி, பொள்ளாச்சி.
முனைவர் பா. அருள்ஜோதி*,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, என். ஜி. எம். கல்லூரி, பொள்ளாச்சி.

Corresponding Author Email: aruljothi265@gmail.com

DOI: https://doi.org/10.63300/kirjts0404202522

Article Info
Received on 22-Oct-2025, Revised on 25-Oct-2025, Accepted on 29-Oct-2025, Published on 10-Nov-2025

ABSTRACT

Sangam literature intricately records human lifestyle and the natural environment in an inseparable and nuanced manner. Among them, Akananuru, one of the Ettuthokai (Eight Anthologies) texts, contains rich details regarding the natural behavior, habitat environment, foraging, water dependency, familial bonding, and defense mechanisms of various animal species. Animals do not merely serve as background scenery or poetic metaphors; they function as primary stakeholders in the ecosystem and as essential thematic elements (karupporul) of the tinai framework.

This paper deeply analyzes the actions and behaviors of animals such as monkeys, ants, elephants, deer, and dholes (wild dogs) through the theoretical frameworks of contemporary Ecocriticism, Deep Ecology, and Tinai Ecopoetics. Furthermore, this study demonstrates the biological insights of the Sangam Tamils, highlighting their understanding of the subtle dynamics between nature and living beings, as well as the adaptive behavioral shifts animals make in response to seasonal changes.

Keywords: *Akananuru, Animals, Ecology, Habitat, Foraging, Tinai Theory, Ecocriticism, Biocentrism.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வியலையும் இயற்கைச் சூழலையும் பிரித்தறிய முடியாத வகையில் பிணைத்து நுணுக்கமாகப் பதிவு செய்துள்ளன. அவற்றுள் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான அகநானூறு, பல்வேறு விலங்கினங்களின் இயல்பு வாழ்க்கை, வாழிடச் சூழல், உணவுத்தேடல், நீர்ச்சார்பு, குடும்ப பிணைப்பு மற்றும் தற்காப்பு நடத்தைகள் குறித்த செறிவான தகவல்களைக் கொண்டுள்ளது. விலங்குகள் வெறும் பின்னணிக் காட்சிகளாகவோ அல்லது கவித்துவ உவமைகளாகவோ மட்டும் அமையாமல், சூழலியல் அமைப்பின் முதன்மைப் பங்காளர்களாகவும், திணைக்கட்டமைப்பின் கருப்பொருள்களாகவும் திகழ்கின்றன. இக்கட்டுரையில் குரங்கு, எறும்பு, யானை, மான், செந்நாய் போன்ற விலங்கினங்களின் செயல்பாடுகள், தற்காலச் சூழல் திறனாய்வு (Ecocriticism), ஆழ் சூழலியல் (Deep Ecology) மற்றும் திணைச் சூழலியல் (Tinai Ecopoetics) கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஆழமாக ஆராயப்படுகின்றன. இயற்கைக்கும் உயிரினங்களுக்கும் இடையிலான நுட்பமான இயங்கியலையும், பருவநிலை மாற்றத்திற்கேற்ப விலங்குகள் மேற்கொள்ளும் வாழ்வியல் மாற்றங்களையும் சங்ககாலத் தமிழர்கள் அறிந்திருந்த உயிரியல் நுட்பங்களை இக்கட்டுரை விரிவாக வெளிப்படுத்துகிறது.

திறவுச்சொற்கள்

அகநானூறு, விலங்கினம், சூழலியல், வாழிடம், உணவுத்தேடல், திணைக் கோட்பாடு, சூழல் திறனாய்வு, உயிர்ம மையவாதம்.

1. முன்னுரை

சங்க இலக்கியத்தில் மனிதனும் இயற்கையும் ஒன்றோடொன்று பிரிக்க முடியாதவாறு பிணைக்கப்பட்ட கூறுகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பழந்தமிழர் வாழ்வியல் நிலத்தையும் பொழுதையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட திணைக்கட்டமைப்பில் மலர்ந்ததாகும். இவ்வமைப்பில் மனிதனைப் போலவே அஃறிணை உயிரினங்களும் நிலப்பரப்பின் சூழலியல் சமநிலையைத் தீர்மானிக்கும் முக்கிய அலகுகளாக விளங்குகின்றன. அகநானூற்றுப் பாடல்களில் விலங்குகளின் உணவுத் தேவை, நீர்ப்பயன்பாடு, குட்டிகளைப் பராமரிக்கும் சமூகப் பொறுப்பு, ஆபத்துகளில் இருந்து தப்பிக்கும் தற்காப்பு நடத்தைகள் ஆகியவை மிக நுட்பமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

விலங்கின நடத்தை இயல் மற்றும் சூழல் திறனாய்வு நோக்கில் அகநானூற்றை அணுகும்போது, பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் இயற்கையை வெறும் அழகியல் பொருளாகக் காணாமல், உயிரினங்களின் வாழிடத் தேவைகளையும் பருவநிலை மாற்ற அழுத்தங்களையும் துல்லியமாகக் கணிக்கும் சூழலியல் அறிவைக் கொண்டிருந்தனர் என்பது புலனாகிறது.

1.1 சூழலியல் கோட்பாடும் தமிழ் இலக்கியமும்

நவீன சூழல் திறனாய்வு என்பது இலக்கியத்திற்கும் இயற்கைச் சூழலுக்கும் இடையிலான தொடர்பை ஆராயும் ஒரு பல்துறை அணுகுமுறையாகும். சூழல் திறனாய்வாளர்கள் இலக்கியத்தில் இயற்கையின் இருப்பை மானுட மையவாதத்திற்கு எதிராகவும், உயிர்ம மையவாதத்திற்கு ஆதரவாகவும் மறுவாசிப்பு செய்கின்றனர். இந்தியாவில் தமிழ் இலக்கியத் தளத்தில் திணைச் சூழலியல் என்ற தத்துவம் தொல்காப்பியத் திணைக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியம் சுட்டும் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்ற முக்கோணக் கட்டமைப்பு, நவீன உயிரியல் சூழல்மண்டலத்தின் அடிப்படைகளுடன் ஒத்துப்போகிறது. அகநானூற்றில் இடம்பெறும் விலங்கினப் பதிவுகள், கருப்பொருளாக நின்று உரிப்பொருளை உணர்த்துவதுடன், தன்னளவில் தனித்து இயங்கும் உயிரியல் அலகுகளாகவும் விளங்குகின்றன.

1.2 சங்க இலக்கியத்தில் அஃறிணை வாழ்வியல்

பழந்தமிழ் இலக்கிய மரபில் மனிதர் அல்லாத பிற உயிரினங்கள் 'அஃறிணை' என அழைக்கப்பட்டபோதிலும், அவை உணர்வும் வாழ்வியல் ஒழுக்கமும் கொண்டவையாகவே கருதப்பட்டன. நிலமும் அதில் வாழும் விலங்குகளும் மனிதனின் பயன்பாட்டிற்கான வெறும் மூலப்பொருள்கள் அல்ல; மாறாக, அவைகளுக்கென்று தனித்த வாழிடமும் குடும்ப அமைப்பும் பண்பாடும் உண்டு என்பதைச் சங்கப் பாடல்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அகநானூறு இத்தகைய அஃறிணை வாழ்வியலைச் சூழலியல் சமநிலையோடு இணைத்துப் பேசும் முதன்மைத் தகவலாசாரமாகத் திகழ்கிறது.

2. குரங்கினத்தின் குடும்ப உறவும் உணவளிக்கும் பண்பும்

விலங்குகளின் வாழ்வியலில் குடும்பக் கூட்டமைப்பும், குட்டிகளைப் பாதுகாத்து உணவளிக்கும் பெற்றோர் பொறுப்புணர்வும் மிக முக்கியமான சமூக நடத்தைகளாகும். அகநானூற்றில் குரங்குகளின் வாழ்வியல் பதிவு குறிப்பிடத்தக்க வகையில் இடம்பெறுகிறது.

“கயந்தலை மந்தி உயங்கு பசி களைஇயர் பார்ப்பின் தந்தை பழச்சுளை தொடினும்”- அகநானூறு – 288

2.1 தந்தைமைக் கடமையும் குட்டிகளின் பராமரிப்பும்

மேற்கண்ட பாடலில், குட்டிகளைக் கொண்ட குரங்குக் கூட்டம் குறிப்பிடப்படுகிறது. பசியால் வாடுகின்ற குட்டிகளின் பசியைப் போக்குவதற்காக, அவற்றின் தந்தையான ஆண் குரங்கு பழத்தைத் தேடிச் சென்று உணவைக் கொண்டுவரும் காட்சி இடம்பெறுகிறது. இப்பதிவு “குரங்கு பழம் உண்ணும்” என்ற தகவலைத் தருவதோடு மட்டுமல்லாமல், குட்டிகளின் பசியை உணர்ந்து, அவற்றிற்கான உணவைப் பெற்றுத்தரும் பெற்றோர் பொறுப்பு, குரங்குகளின் வாழ்வியலில் இடம்பெற்றிருப்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

மேலும் இங்கு உணவு என்பது தனிப்பட்ட உயிரின் தேவையாக மட்டும் அமையவில்லை. குட்டிகளின் உயிர்வாழ்வுக்கும், குடும்பக் கூட்டத்தின் தொடர்ச்சிக்கும் அது அடிப்படையாகிறது. இப்பதிவு விலங்குகளின் செயல்பாடுகளுக்குள் காணப்படும் உறவின் நுண்ணிய பதிவாக அமைந்துள்ளது. விலங்கின நடத்தை இயல் நோக்கில், இது ஆண் விலங்கின் பெற்றோர் முதலீட்டு நடத்தையை வெளிப்படுத்துகிறது.

3. உணவுத்தேடலும் தாவர வளங்களைச் சார்ந்த வாழ்வும்

ஒரு குறிப்பிட்ட விலங்கினத்தின் இருப்பும் அதன் வாழிடத்தின் தாவர வளமும் ஒன்றோடொன்று பிரிக்க முடியாதவாறு பிணைந்துள்ளன. கீழ்க்காணும் பாடலில் குரங்கு வாழும் சூழலுடன் குறிப்பிட்ட தாவர வளம் இணைத்துக் காட்டப்படுகிறது.

“அத்த நெல்லித் தீஞ்சுவைத் திரள்காய்… செம்முக மந்தி ஆடும் நெல் மருங்கின் மலை இறந்தோரே!”- அகநானூறு – 241

3.1 குறிஞ்சிசார் தாவர வளமும் உணவுச்சங்கிலியும்

இங்கு நெல்லி போன்ற தாவரங்கள் காணப்படும் மலைச்சூழலில் குரங்கு இடம்பெறுகிறது. குறிப்பாக நெல்லிக்காய் போன்ற தாவரப் பொருள் குரங்கின் செயல்பாட்டோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. இதன் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட விலங்கின் வாழிடம் என்பது வெறும் நிலப்பரப்பாக மட்டும் அமையாமல், அதன் உணவுத் தேவையை நிறைவேற்றும் தாவர வளத்துடனும் தொடர்புடையது என்பதை உணர முடிகிறது.

மேற்கண்ட பாடல்களின் வழி, குரங்கு தாவர வளத்தைச் சார்ந்து செயல்படுவதும், தனது குட்டிகளின் பசியைப் போக்க உணவைத் தேடுவதும் புலனாகிறது. எனவே குரங்கின் வாழ்வியலில் தாவர வளம், உணவுத்தேடல், குட்டிகளின் உணவு, குடும்பவாழ்வு என்ற தொடர்பைக் காண முடிகிறது. இதனால் அகநானூற்றுப் பதிவுகளில் தாவரங்களும் விலங்குகளும் தனித்தனியான கூறுகளாக இல்லாமல், ஒன்றின் வாழ்விற்கு மற்றொன்று ஆதாரமாக அமைந்துள்ள இயற்கைச் சூழலின் கூறுகளாகத் தோன்றுகின்றன.

4. நீரும் உணவும் இணைந்த குரங்கின் வாழிடச் சூழல்

கீழ்க்காணும் பாடல், குரங்கின் வாழிடத்தை மேலும் விரிவாகக் காட்டுகிறது. விலங்குகளின் உகந்த வாழிடம் அமைவதற்கு நீர்வளமும் தாவர உணவும் ஒரே இடத்தில் அமைவது இன்றியமையாதது ஆகும்.

“அருவி பாய்ந்த கருவிரல் மந்தி செழுங்கோட் பலவின் பழம்புணையாக” - அகநானூறு – 382

4.1 நுண் வாழிடத் தேர்வும் இயற்கை ஆதாரங்களும்

அருவி பாயும் மலைச்சாரலும், செழுமையான பலா மரங்களும், அவற்றின் பழங்களும், அவற்றோடு தொடர்புடைய குரங்கும் இப்பாடலில் ஒரே இயற்கைக் காட்சிக்குள் இடம்பெறுகின்றன. குரங்கின் வாழிடத்தை நீர்வளமும் உணவுவளமும் இணைந்த இடமாகக் காட்டுவதாக இப்பாடல் வரிகள் உள்ளன. அருவி குரங்கிற்கு நீரையும், பலா மரம் உணவையும் வழங்குகிறது.

ஆகவே விலங்கின் வாழிடம் என்பது தனியாகக் காணப்படும் “காடு” மட்டுமல்ல; அதன் அத்தியாவசியத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பல இயற்கைக் கூறுகள் ஒன்றிணைந்த இடமாகும். இதன் மூலம் குரங்கின் வாழ்வியல், குறிப்பிட்ட சூழல் வளங்களோடு நெருக்கமாகப் பிணைந்திருப்பதை அகநானூறு நுட்பமாகப் பதிவு செய்கிறது.

5. வறட்சியும் எறும்புகளின் உணவுச் சேமிப்பு நடத்தையும்

விலங்குகளின் சூழலியல் நடத்தை குறித்து மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பதிவாக இப்பாடல் அமைகிறது. பருவநிலை மாற்றமும் வறட்சியும் உயிரினங்களின் வாழ்வியலில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

“கோடை நீடலின், வாடு புலத்து உக்க சிறு புல் உணவு … நுண் பல் எறும்பி கொண்டு அளைச் செறித்த வித்தா வல்சி” - அகநானூறு – 377

5.1 பருவநிலை மாற்றமும் எறும்புகளின் தகவமைப்பும்

கோடைக்காலம் நீடிப்பதால் புல்வெளி வாடுகிறது. அத்தகைய சூழலில் கிடைக்கும் சிறிய உணவுப் பொருட்களை எறும்புகள் எடுத்துச் சென்று தமது வளைக்குள் சேமித்து வைப்பதாகப் பாடல் காட்டுகிறது. இங்கு எறும்பு உணவை உடனடியாக உட்கொள்ளும் உயிராக மட்டும் காட்டப்படவில்லை. சூழலில் உணவு குறையக்கூடிய காலத்தை எதிர்கொள்வதற்காகக் கிடைக்கும் உணவை முன்கூட்டியே சேமித்து வைக்கும் உயிராகக் காட்டப்படுகிறது.

இதனால் பருவநிலை மாற்றம் விலங்குகளின் உணவுத்தேடல் முறையிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. மழை குறைந்து, கோடை நீடித்து, புல்வளம் வாடும்போது உணவு கிடைக்கும் வாய்ப்பு குறைகிறது. அந்தச் சூழலில் எறும்பின் செயல்பாடு சேமிப்பை நோக்கி மாறுகிறது. எனவே, இப்பாடல் எறும்பை மட்டும் குறிப்பிடாமல், உணவின் தேவை மற்றும் உயிரினத்தின் நடத்தை ஆகியவற்றை இணைக்கும் முக்கியமான பதிவாகும்.

6. நீர்வளம் குறையும் சூழலில் யானைக் கூட்டத்தின் வாழ்வியல்

கோடைக்காலத்தின் தாக்கத்தால் நீர்வளம் குறையும் சூழல் இப்பாடலில் பதிவு செய்யப்படுகிறது. யானைகள் பெரும் உடலமைப்பும் அதிக நீர்த் தேவையும் கொண்ட உயிரினங்களாகும்.

“………… ……. கடுந்தெறல்வேனில் நீடிய வானுயர் வழிநாள், வறுமை கூரிய மண்நீர்ச் சிறுகுளத்தொடு குழி மருங்கில் துவ்வாக் கலங்கல் கன்றுடை மடப்பிடிக் கயந்தலை மண்ணிச் சேறுகொண் டாடிய வேறுபடு வயக்களிறு…” - அகநானூறு – 121

6.1 கடும்வேனிலும் நீர்நிலைகளின் முக்கியத்துவமும் குடும்பப் பிணைப்பும்

கோடைக்காலம் நீண்டு, மழை இல்லாததால் நீர்நிலைகள் வறண்டு வருகின்றன. இந்நிலையில் சிறிய குளத்தில் எஞ்சியுள்ள நீர் விலங்குகளின் வாழ்விற்கு முக்கியமானதாகிறது. குறிப்பாக யானைகள் அந்த நீர்நிலையைச் சார்ந்திருக்கும் காட்சி பாடலின் விளக்கத்தில் இடம்பெறுகிறது. நீரின் அளவு குறைந்தபோதும் சிறிய நீர்நிலைகள் விலங்குகளின் வாழ்வில் தொடர்ந்து முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன என்பதே இப்பாடலின் நுண்ணிய செய்தியாகும். பெரிய நீர்நிலைகள் வற்றும் காலத்திலும் சிறிய குளங்கள் உயிரினங்களின் வாழ்வைத் தாங்குகின்றன.

மேலும் பெண் யானை, கன்று, ஆண் யானை ஆகிய ஒரு கூட்டத்தைச் சார்ந்த யானைகள், ஒரே நீர்வளத்தைச் சார்ந்து இருப்பது, விலங்குகளின் குடும்ப வாழ்வுக்கும் நீர்வளத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை வெளிப்படுத்துகிறது. கடும் வறட்சியிலும் தன் குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கும் ஆண் யானையின் பராமரிப்பு உணர்வு சூழலியல் பிணைப்பைப் புலப்படுத்துகிறது.

7. விலங்குகளின் அச்சமும் தற்காப்பு நடத்தையும் இரையாக்கமும்

காட்டுச் சூழலில் வேட்டையாடும் விலங்குகளுக்கும் இரையாகும் விலங்குகளுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் உணர்ச்சிகளையும் நடத்தை மாற்றங்களையும் தீர்மானிக்கின்றன. கீழ்க்காணும் பாடல் செந்நாயிடமிருந்து தப்பிச் செல்லும் மானின் செயல்பாட்டைப் பதிவு செய்கிறது.

“பொன் வார்ந்தன்ன வை வால் எயிற்றுச் செந்நாய் வெரீஇய புகர் உழை ஒருத்தல்” -அகநானூறு – 219

7.1 வேட்டை விலங்குகளும் இரையாடப்படும் உயிரினங்களின் தகவமைப்பும்

செந்நாய் போன்ற வேட்டையாடும் விலங்கின் அச்சத்தால் மான் தப்பிச் செல்லும் சூழல் இப்பாடலில் வெளிப்படுகிறது. இங்கு ஒரு விலங்கின் இருப்பு மற்றொரு விலங்கின் நடத்தையை மாற்றுகிறது. வேட்டையாடும் உயிரினம் ஏற்படுத்தும் அச்சம், இரையாகக்கூடிய உயிரினத்தின் இயக்கத்தை நிர்ணயிக்கிறது.

இதன் மூலம் விலங்குகளின் வாழ்வில் உணவு தேடுதல் மட்டுமன்றி, அச்சத்தை உணர்தல், ஆபத்தைத் தவிர்த்தல், உயிரைக் காத்துக்கொள்ள இடமாற்றம் செய்ய வேண்டிய சூழல் போன்ற நடத்தைகளும் இடம்பெற்றிருப்பதை அறிய முடிகிறது.தனை விலங்குகளின் வாழ்வியல் பதிவாக அணுகும்போது, சங்கப் பாடல்களில் விலங்குகளின் நடத்தை குறித்த நுண்ணிய கவனிப்பு இருந்தமை புலப்படுகிறது.

7.2 சூழலியல் ஆற்றல் சுழற்சியும் உணவு வலையும்

வேட்டையாடப்பட்ட உயிரினம் தொடர்பான காட்சி கீழ்க்காணும் பாடலில் இடம்பெறுகிறது.

“செந்நாய் ஏற்றைக் கம்மென ஈர்ப்ப, குருதி ஆரும் எருவைச் செஞ்செவி...” -அகநானூறு – 111

இப்பாடலில் வேட்டையாடும் விலங்கின் செயல்பாடு நேரடியாகக் காட்டப்படுகிறது. செந்நாய் தனது இரையைப் பற்றிப் பிடித்து இழுக்கும் காட்சி, காட்டு விலங்குகளின் உணவுத்தேடல் மற்றும் வேட்டையாடும் செயல்முறையை வெளிப்படுத்துகிறது.

இதன் முக்கியத்துவம், இயற்கைச் சூழலில் ஒவ்வொரு விலங்கும் தனித்தனி வாழ்வியல் முறையைக் கொண்டிருப்பதைப் பதிவு செய்வதாகும். குரங்கு தாவர வளத்தைச் சார்ந்து உணவைப் பெறுகிறது; எறும்பு கிடைக்கும் உணவைச் சேமிக்கிறது; மான் ஆபத்தைத் தவிர்க்கிறது; செந்நாய் வேட்டையாடி உணவைப் பெறுகிறது. எனவே அகநானூற்றில் விலங்குகளின் உணவுமுறை ஒரே மாதிரியானதாகக் காட்டப்படாமல், ஒவ்வொரு உயிரினத்தின் வாழ்வியல் தன்மைக்கேற்ப வேறுபடுகிறது.

8. அகநானூற்றுச் சூழலியலும் நவீன சூழல் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும்

சங்க இலக்கியப் பதிவுகளை நவீன சூழலியல் கோட்பாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, பழந்தமிழரின் திணைக்கோட்பாடு நவீன ஆழ் சூழலியல் மற்றும் உயிர்ம மையவாத சிந்தனைகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்வது தெளிவாகிறது.

8.1 உயிர்ம மையவாதமும் தொல்காப்பியத் திணைக் கோட்பாடும்

நவீன சூழல் திறனாய்வு மானுட மையவாதத்தைக் கடுமையாக விமரிசிக்கிறது. மானுட மையவாதம் என்பது உலகிலுள்ள அனைத்து வளங்களும் உயிரினங்களும் மனிதனின் தேவைகளுக்காக மட்டுமே

படைக்கப்பட்டுள்ளன என்ற தவறான பார்வையாகும். ஆனால், அகநானூற்றுப் பாடல்கள் விலங்குகளை மனிதனுக்குக் கீழானவையாகவோ அல்லது வெறும் பயன்பாட்டுப் பொருளாகவோ பார்க்கவில்லை. திணைக் கோட்பாட்டில் கருப்பொருளாக வரும் விலங்குகள், மனித உணர்வுகளுக்கு இணையான தன்னாட்சி உரிமையும் தனித்துவ வாழ்வியலும் கொண்டவையாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதனின் அக உணர்வுகளான அன்பு, பிரிதல், காத்திருத்தல் போன்றவை விலங்குகளின் குடும்பப் பிணைப்பு, உணவுத் தேடல், வறட்சி எதிர்கொள்ளல் ஆகிய இயல்பான சூழலியல் நிகழ்வுகளின் பின்னணியிலேயே பாடப்பட்டுள்ளன.

9. அகநானூற்று விலங்கினச் சூழலியல் தரவுப் பகுப்பாய்வு

அகநானூற்றில் இடம்பெறும் விலங்கினங்களின் சூழலியல் தரவுகளையும் அவற்றின் நடத்தைசார் அம்சங்களையும் கீழ்க்காணும் அட்டவணை சுருக்கமாக விளக்குகிறது.

விலங்கினம்	**வாழிடத் திணை / சூழல்**	**நடத்தைசார் செயல்பாடு**	**அகநானூற்றுப் பாடல்**	**சூழலியல் முக்கியத்துவம்**
மந்தி (குரங்கு)	குறிஞ்சி (மலைப்பகுதி)	தந்தைக் குரங்கு குட்டியின் பசிபோக்கப் பழம் தேடி உணவளித்தல்	அகநானூறு 288	ஆண் விலங்கின் பெற்றோர் பொறுப்புணர்வும் சமூகப் பாதுகாப்பும்
செம்முக மந்தி	குறிஞ்சி / அத்தம்	நெல்லி மரங்கள் அடர்ந்த மலையில் கனி உண்டு விளையாடுதல்	அகநானூறு 241	தாவர-விலங்கு உணவுச் சங்கிலிச் சார்புத் தன்மை
கருவிரல் மந்தி	குறிஞ்சி / மலைச்சாரல்	அருவி நீரில் ஆடுதல், பலாப் பழங்களை உணவாகக் கொள்ளுதல்	அகநானூறு 382	நீர்வளமும் கனிவளமும் இணைந்த நுண் வாழிடத் தேர்வு
நுண் பல் எறும்பு	பாலை (வறண்ட	கோடைக் காலத்தில் புல் விதைகளைத்	அகநானூறு 377	பருவநிலை மாற்ற எதிர்கொள்ளலும்

விலங்கினம்	வாழிடத் திணை / சூழல்	நடத்தைசார் செயல்பாடு	அகநானூற்றுப் பாடல்	சூழலியல் முக்கியத்துவம்
	நிலம்)	தன் வளைக்குள் சேமித்தல்		முன்கூட்டிய உணவுச் சேமிப்பும்
யானைக் கூட்டம்	பாலை / முல்லை எல்லை	வறண்ட சிறுகுளத்துச் சேற்று நீரில் கன்றையும் பிடியையும் நனைத்தல்	அகநானூறு 121	கடும் வறட்சியில் எஞ்சிய நீர்நிலைச் சார்பும் குடும்பப் பிணைப்பும்
புகர் உழை (மான்)	பாலை / முல்லை	கூர்மையான பற்களையுடைய செந்நாயைக் கண்டு அஞ்சி ஓடுதல்	அகநானூறு 219	இரையாக்கம் குறித்த அச்சமும் வாழிட இடப்பெயர்வும்
செந்நாய் & எருவை	பாலை / வறண்ட காடு	செந்நாய் இரையை ஈர்த்தல், கழுகு குருதி அருந்துதல்	அகநானூறு 111	ஊனுண்ணி-கழிவுண்ணி இடையிலான ஆற்றல் சுழற்சி

10. முடிவுரை

அகநானூற்றில் விலங்குகள் வெறும் உவமைப் பொருள்களாக அல்லாமல், தனித்த வாழ்வியல் கொண்ட உயிரினங்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. குரங்கு குட்டிகளைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் உணவுத்தேடல், எறும்புகளின் உணவுச் சேமிப்பு போன்றவை அவற்றின் நுண்ணிய நடத்தைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. யானைகளின் நீர்நிலைச் சார்பும், மானின் அச்ச உணர்வும் விலங்குகளின் சூழலியல் தொடர்பை உணர்த்துகின்றன. தாவரங்கள், நீர்நிலைகள், பருவநிலை ஆகியவை விலங்குகளின் வாழ்வோடு நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன.

இதனால் அகநானூற்றில் இயற்கை என்பது வெறும் பின்னணிக் காட்சியாக மட்டும் அமையாமல், உயிரினங்களின் வாழ்வையும் செயல்பாடுகளையும் இயக்கும் முக்கியக் கூறாக விளங்குகிறது. எனவே

இப்பதிவுகள் சங்ககாலத் தமிழரின் இயற்கை அறிவையும் உயிரின வாழ்வியல் குறித்த நுண்ணுணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

11. நூலடைவு (References List in MLA Style 9th Edition)

[1]. Asenath, T. J., and A. Santhanalakshmi. "A Study of Eco-Criticism for the Relationship Between Natural and Human Environments." *Journal of Language and Linguistic Studies*, vol. 17, no. 2, 2021, pp. 1285-1289.

[2]. Garrard, Greg. *Ecocriticism*. Routledge, 2004.

[3]. Kumar, Rakesh, and Renu Thakur. "Ecocriticism in Literary and Cultural Studies: Theoretical Foundations and Environmental Awareness." *Gyanvividha*, vol. 2, no. 3, 2025, pp. 153-159.

[4]. Patil, Neelam Dattatraya. "Eco Criticism and Animal Studies." *International Journal of Novel Research and Development*, vol. 10, no. 5, 2025, pp. b74-b80.

[5]. Saraswathy Antharjanam, N. "Tinai Poetics and Deep Ecology in Classical Tamil Literature." *Journal of Positive School Psychology*, vol. 6, no. 12, 2022, pp. 780-788.

[6]. Selvamony, Nirmal. *Tinai Philosophy: The Indigenous Lifeway for the Anthropocene*. Central University of Tamil Nadu, 2021.

[7]. சூரிய பிரகாஷ், பா., மற்றும் பா. அருள்ஜோதி. "அகநானூற்றில் விலங்குகளின் வாழிடச் சூழலியல்." *களஞ்சியம்: தமிழ் ஆய்விதழ்*, 2024, pp. 1-10.

12. ஆசிரியர் அறிவிப்பு மற்றும் நலன் முரண்பாட்டு அறிக்கை (Author Declaration Statement for Conflict of Interest)

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் ஆசிரியர்களான பா. சூரிய பிரகாஷ் மற்றும் முனைவர் பா. அருள்ஜோதி ஆகிய நாங்கள், இக்கட்டுரையை உருவாக்குவதிலோ, தரவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதிலோ அல்லது முடிவுகளை வெளியிடுவதிலோ எவ்விதமான நிதி சார்ந்த அல்லது நபர் சார்ந்த நலன் முரண்பாடுகளும் (Conflict of Interest) இல்லை என உறுதிபட அறிவிக்கின்றோம். இக்கட்டுரை முழுமையாகக் கல்வி, இலக்கியம் மற்றும் சூழலியல் ஆராய்ச்சி நோக்கங்களுக்காக மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்ட சுயசார்புடைய ஆய்வாகும்.